

BIBLIOTHECA

B. 239.

1) Vida, Dr. Hieron.

meist 2) - 6)

f) des berühmten Schach =

gedicht!

Mit Tabelle v. Schachzügen

DFW 00

Marco Girolamo Vida

[Sacerdotum laudibus]

1604

3
I A M B I

**INCONTRO
VERSIAM VASTA
TRICEM ACADEMIÆ**

Iulix, quæ est Helmsteti

A

**CHRISTOPHORO HERR-
VVICHIO BRANDEN-
burgense S.S. Theologiae Stu-
dioso Scripti.**

III **ANNO 1600.**

ORTHODOXÆ LVTHE-
RANÆ THEOLOGIAE THE-
ologis, Professoribus, Doctoribus, Stud-
diosis & amatoribus passim degen-
tibus officiosè consecrat
autor.

ANNI 1600

IN

Ninicyta quæ IULIA
Sit orta controversia,
Quicumq; vultis discere
Rythmis meis attendite:
En, quatuor Philosophi
Præ cæteris industrij:
Kesselius: Liddelius:
Ouenus & Cornelius."
Hi non diu deliberant
Rem protinus sed inchoant,
Porphyrij perutilem
Plantare tendunt arborem:
Et somniant quod cominus
Pertingat astra frondibus,
Mox æstuant conscendere
Adusq; cœlum mobile,
Visum quid occultissimus
Agat Iehovæ Spiritus,
Num mens DEI quam maximè
Consentiat cum Socrate.
Suis caro num viribus
Id noverit quod Spiritus,

A ij

Carna]

Carnalis an scientia
Intelligat coelestia.
Humana num prudentia
Rebus sacris sit congrua,
Idemne verum sit DEO,
Verum videtur quod Sopho.
Num par fides sit Doemonis,
Et Christiani pectoris,
Communis an his notio
Sit, mentis & conceptio.
Si scriptitent Apostoli,
Increduli vel Ethnici:
Vnus DEVS justissimus
Æternus est & optimus.
Vtrinque num sit veritas
Totalis ac identitas,
Mendace seu de Doemone,
Num possit hoc quis dicere.
Sophis ibi sedentibus
Divina somniantibus,
Arcana pensitantibus
Falsoque glorientibus.

Hoffman

Hoffmannus ecce Daniel,
DEO ministrans Israël,
Hanc subruebat arborem,
Sophi cadunt in puluerem.
Ostrina Malchi suppara
Prolapsa sunt in stercora,
Vt fordeant mortalibus,
Altissimum colentibus.
Proinde sunt Philosophi
Furore tanto perciti,
Vt persequantur candidum,
Virtute præstantem virum.
Sexta senex genarius
Habetur aduersarius,
Exinde quòd salubria
Docere perstat dogmata,
Potente verbo protulit,
Pagella quæ nunc subjicit:
A seculi scientia
Discreta sunt oracula.
Humana quid scientia?
An non furens dementia?

A iij

Nec

Nec illud est innoxium
Quod æstimetur optimum
Carnalis est scientia,
Semper DEO contraria,
Abstrusa, Sacra, mystica
Sunt captui non consona.
Carnalis id non percipit
Homo, DEVS quod præcipit,
Sophis id est absconditum:
At paruulis conceditum.
Quod Socrates pronunciat,
Non Christus illud approbat
Est Christus ipsa veritas,
Sed Ethnici sunt vanitas.
Boans fides est Dæmoni,
Beans fideli pectori,
Fides quid & scientia ?
Dei carent si gloria ?
Proh, Dæmonis quæ veritas ?
Horrenda nonne falsitas ?
Mentitur hostis omnia
Dicat licet verissima.

Satan

Satan pater mendacis,
Fons omnis actus subdoli,
Mendax agit fallaciter,
Quicquid facit fit nequiter.
Omninò mendax dicitur
Homo, nisi renascitur.
Innata lucis claritas,
Est summa mentis coecitas.
Carnalis ipsa veritas,
Est ima cordis falsitas
Iccircò non cognoscere
DEVM potest, nec credere.
Sophi dolent, nò emata
Quod vana sint & irrita,
Adversus adversarium
Anceps adornant praelium.
In disputationibus,
Vel execrationibus,
Ludunt meris sermonibus,
Et criminationibus.
Exordium calumnia,
Est finis impudentia,

A iiij

Obscurior

Obscurior si quæstio
Cachinnus est solutio.
Agunt Sophi sophisticè
Hoffmannus autem candidè,
Hic sacrosancta dogmata,
Illi docendo scandala
Nihil ferox audacia,
Nil obtinet tallacia,
Hoffmannus instat acriter
Verum tuetur fortiter.
Invicta nam constantia,
Nec frangitur calumnia,
Illæsa conscientia
Parvi facit mendacia.
Hic carnis est mos impius,
Odise mentem Spiritus,
Quod coepit in primordijs,
Et durat hisce seculis.
Apostolis & vatibus
Nî contigisset omnibus,
Perferre carnis scommata,
Quænam forent solatia?

Narras

Narrabo rem, quæ nomine
Quadrabit huc & omine,
Et edocebit prælium
Carnale contra Spiritum,
Propheta Sanctus Daniel,
DEVM celebrat Israël,
Tam Spiritu Ipontaneo,
Quàm mente, corde, sermō:
Quem Rex ob excellentiam
Virtutis & præstantiam
Inter ministros extulit,
Eiq; cunctos subdidit.
Reperta carnis ludicra
Decreta quamvis regia,
Idola ducit turpia,
Coram **DEO** bdeligmata:
Exosus est Sodalibus,
Dum de **DEI** magnalibus,
Suis agens in ædibus,
Fervet precationibus.
Hunc in leonum conjici
Antrum, studebant invidi,

A v

Sed

ras

Sed dens leonis horridi,
Vatis pepercit corpori.
Fit fortis hæc inversio,
Calumniator, histrio
Hanc in specum detruditur,
Et à feris discerpitur.

VT comparem cognomines
Viros, prophetas nobiles,
Et noster hic præcelluit,
Quem cæteris Dux prætulit.
Professor ordinarius,
Creatus est primarius
Qui quinque lustra **I V L I A M**
Nunc erudivit inclytam
Mentem Lutheri sobrijs
Secutus est in literis
Rectè secundum Biblia,
Tractare scit mysteria.
In se quod est industriæ,
Dat omne Christi gloriæ,
Non ex sua potentia,
Sed spiritali gratia.

Et

Et hæreses & schismata,
Propellit ex Ecclesia,
Contra Papistas militat,
Et Zinglianos provocat.
Sunt arma non prudentia
Carnalis aut Sophismata,
Sed Spiritus dictamina,
Divinitus quæ fortia.
Humana nam scientia
A parte stans contraria
Excogitat Sophismata
In spiritum bacchantia.
Hoc quatuor Philosophi
Redarguunt mendacis,
Et garrunt injuria
Illata quod sit maxima.
Quod artium cultoribus,
Sic imprimatur dedecus
Mallent prius qui demori
Quam tale quiddam perpeti.
Catharma fit philosophis,
Quod de DEI mysterijs

Tam

Tam continentèr disputat,
Vt sacra tantùm proferat.
Lectas Sophorum regulas
Pronunciat fanaticas,
Coram DEO quæ iudice
Nunquam queant consistere.
Quantus tumultus extitit?
Hunc totus orbis audiit
Hoffmannus autem pertulit,
Quem iure doctus suspicit.
Quam Danieli subdola
Tendunt maligni retia,
Expertus est in annua,
Servus Dei custodia.
Non sufficit mendacium,
Nec omne quod fit clanculum,
Sed seculari brachio
Hæc stat caditq; factio.
Heu, si potestas bis duos
Effet penes Philosophos,
Hunc non darent leonibus,
Sed difsecarent dentibus.

Hinc

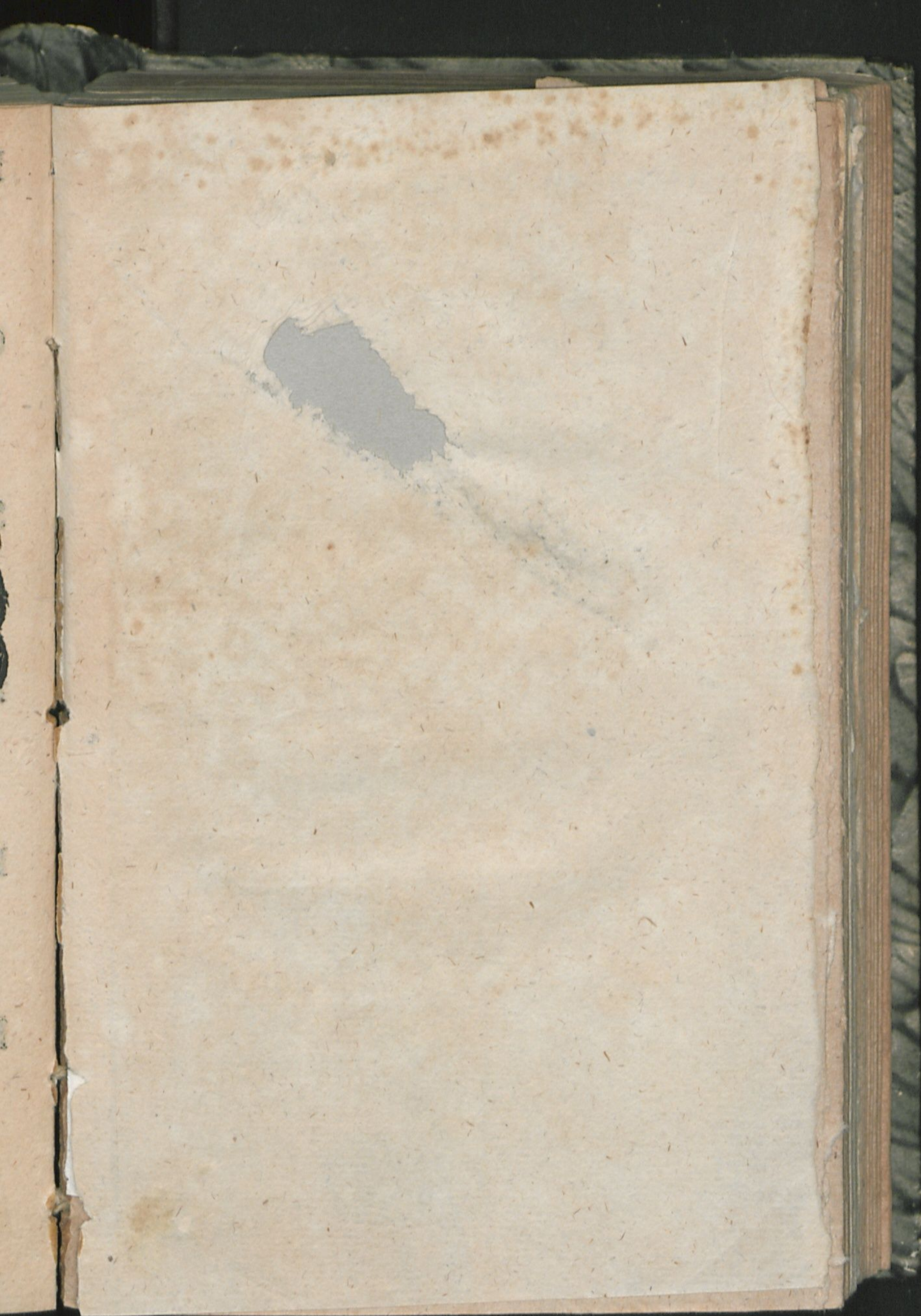
Hinc orta quæ sit I V L I Æ
Iactura, quæ viciniam,
Et quanta Crux Ecclesiam,
Solum Brunonis aspice,
Quæ cuncta stant inania &
Carent docente pulpita,
Discipulis subsellia,
O raritas in I V L I A:
Silent Iehovæ plasmata,
Sonant sophorum phasmata,
Quæ magna sunt phantasmata!
O vanitas in I V L I A,
Iacet facultas optima,
Quæ cæterarum regula,
Absit ruina I V L I Æ
Favente stabit principe.
Hæc ex Sophorum fructibus,
Et nata sunt virtutibus,
Renate Lector judica,
An non sacris sint devia!
Exurge nunc Emanuel
Vide tuus quas Daniel

Perpes-

Perpessus est injurias
Inter Sophistas bestias.
Da Christe sola veritas
Faceat ista vanitas,
Defende verbi munera
Aduersus hæc deliria.
Amen.

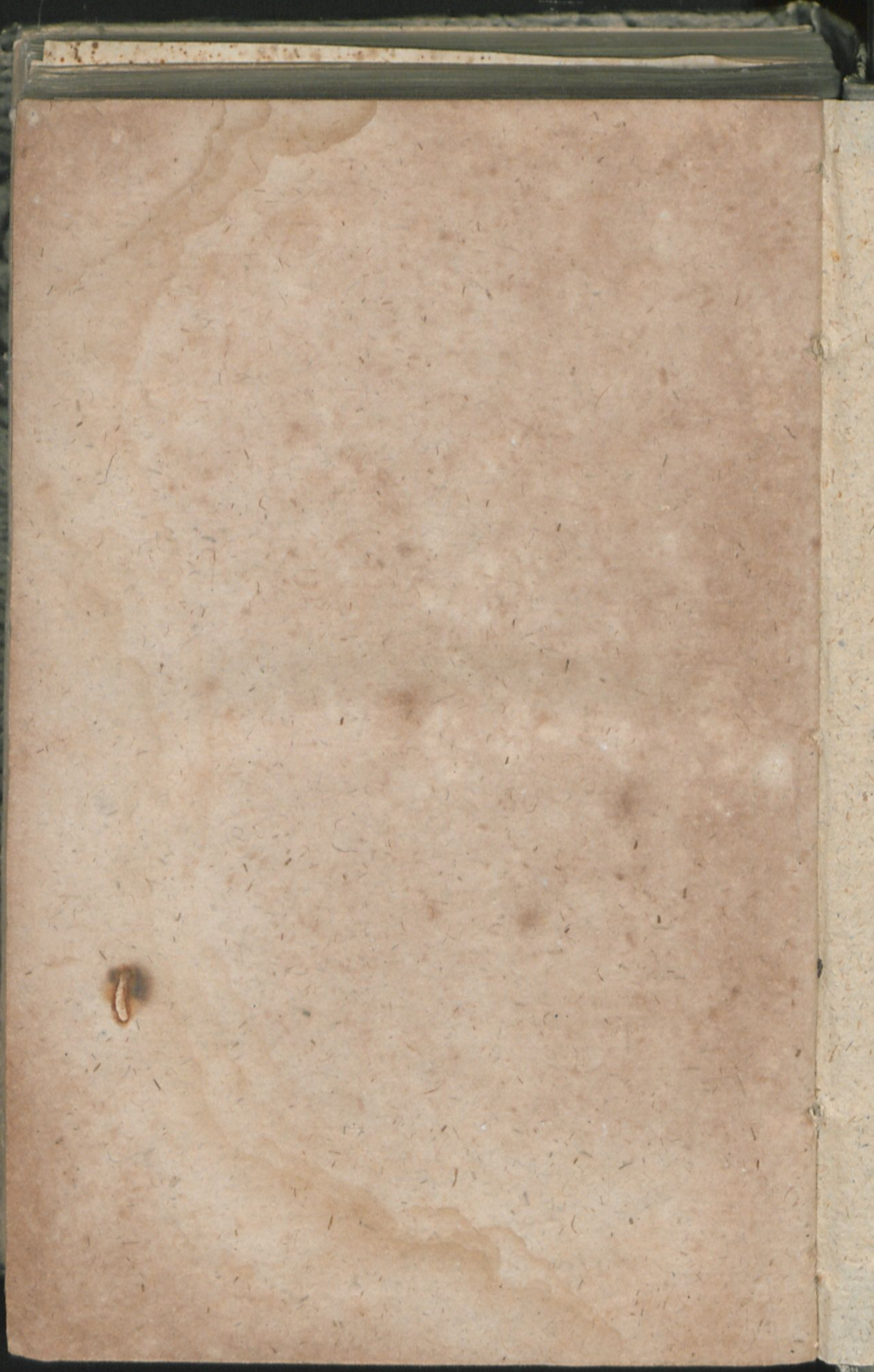

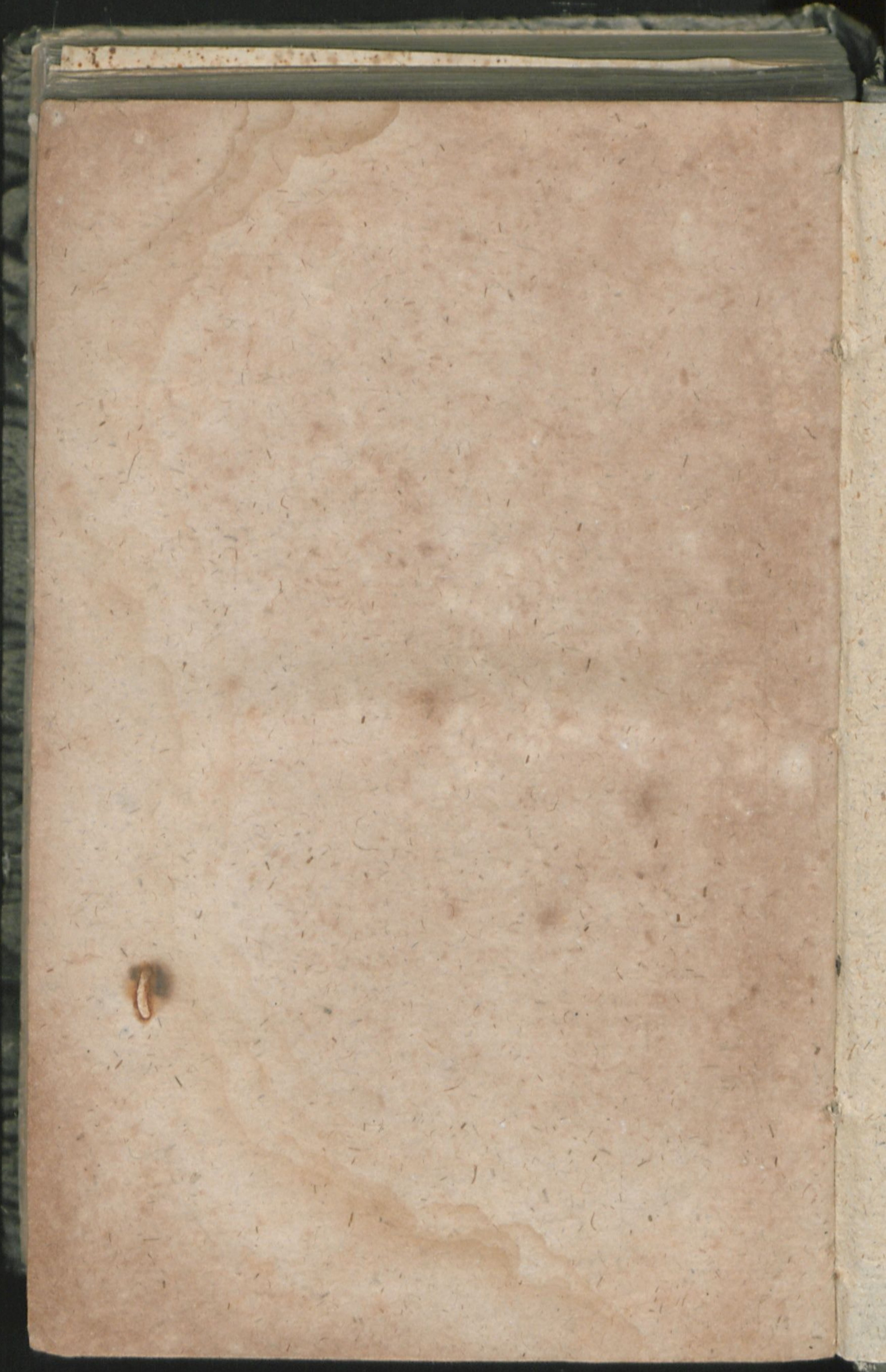
Perpet

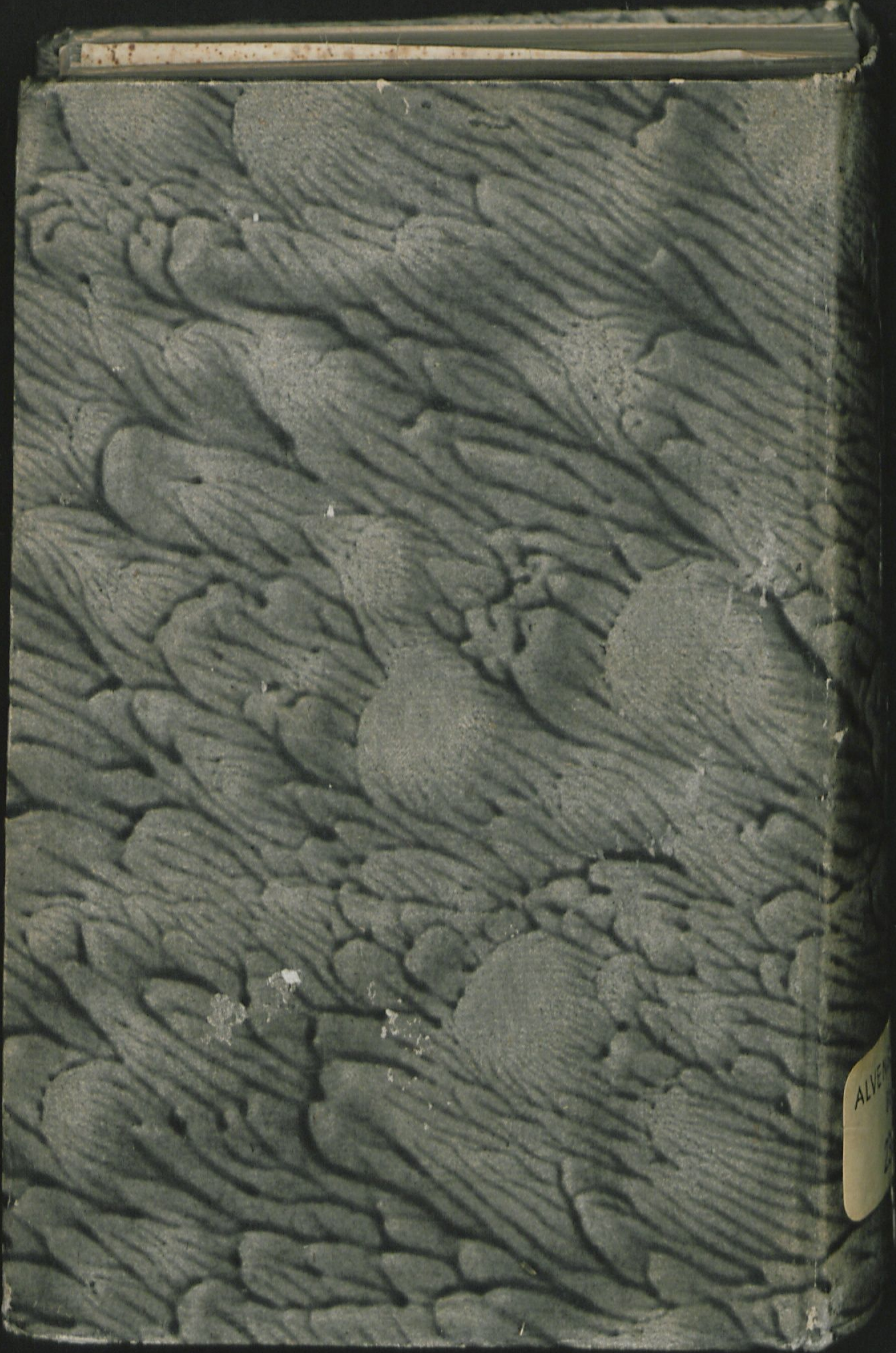

Heinrich Meibom

✓ 1555 - 1625

ALVE

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

B.I.G.

Farbkarte #13

AMBI
ONTRO
M VASTA
ACADEMIÆ
æ est Helmsteti
PHORO HERR-
O BRANDEN-
S. Theologiæ Stu-
so Scripti.

NO 1600.

3

